

Θέμα 16ο: Σάββατο 19 / Κυριακή 20 Φεβρουαρίου 2022

Η ΑΓΙΑ ΦΙΛΟΘΗ

Η Αγία Φιλοθέη γεννήθηκε στην Αθήνα τον καιρό της Τουρκοκρατίας και αρχικά ονομαζόταν Ρεγούλα. Οι γονείς της ήταν ευσεβείς άνθρωποι κι έτσι η μικρή Ρεγούλα έπαιρνε το καλό παράδειγμα τους και όσο μεγάλωνε προόδευε στις αρετές. Αγαπούσε τους συνανθρώπους της και ήθελε με κάθε τρόπο να βοηθάει και να κάνει ελεημοσύνες, δηλαδή να δίνει στους φτωχούς χρήματα ή φαγητό.

Κάποια μέρα η δασκάλα της, την είδε να μένει νηστική. Το καλαθάκι της ήταν αδειανό. Μήπως δεν της είχε δώσει η μητέρα της φαγητό; Κάθε μέρα όμως η μητέρα της, της έβαζε ό,τι εκλεκτότερο είχε.

- Ρεγούλα, γιατί δεν τρως, σήμερα; τη ρώτησε μ' απορία η δασκάλα. Τι έγινε το φαγητό σου; Μήπως σου το πήρανε στο δρόμο;

- Όχι, κυρία, είπε δειλά - δειλά η μαθήτριά. Να... Σήμερα δεν θα φάω. Θα καθίσω να διαβάσω.

- Μα πες μου, τι έγινε το φαγητό που σου 'δωσε η μητέρα σου;

Κοκκίνισε το μικρό παιδί, γιατί θ' αναγκαζόταν ν' αποκαλύψει την πράξη που είχε κάνει.

- Να, ξέρετε, στο δρόμο βρήκα κάποιο παιδί. Φαινόταν φτωχό και πεινασμένο. Εγώ κάθε μέρα τρώω ωραία φαγητά. Αυτό ήταν σκελετωμένο. Το λυπήθηκα και του 'δωσα το φαγητό μου...

Η δασκάλα της, την επαίνεσε:

- Πάντα τέτοιες καλές πράξεις να κάνεις Ρεγούλα.

Κι όχι μόνο το φαγητό της έδινε σε πεινασμένους συμπολίτες της, μα και τα φορέματά της μοίραζε σε φτωχά κορίτσια, που κρύωναν και δεν είχαν χρήματα για ν' αγοράσουν ρούχα.

Έτσι κυλούσαν τα παιδικά της χρόνια, μέσα στην αγάπη και το ενδιαφέρον για τους άλλους. Μεγαλώνοντας, αυξανόταν και η αρετή της ελεημοσύνης στην καρδιά της. Ήταν μια χριστιανή κόρη, πού είχε αγαπήσει μ' όλη της τη ψυχή τον Ιησού Χριστό κι αυτή της η αγάπη ξεχειλίζει και προς τον πλησίον της.

Όταν τέλειωσε το σχολείο, οι πλούσιοι γονείς της την πάντρεψαν. Ο άντρας της όμως πέθανε νωρίς και η Ρεγούλα έμεινε χήρα πολύ νέα. Τότε πήρε τη μεγάλη απόφαση: Σαν πέθαναν και οι γονείς της, μοίρασε την περιουσία της στους φτωχούς, έγινε μοναχή κι έφτιαξε μοναστήρι. Το νέο της όνομα, ως μοναχή, ήταν Φιλοθέη. Μαζί της πήγαν και μερικές υπηρέτριες πού είχαν οι γονείς της· έγιναν κι αυτές μοναχές. Σιγά - σιγά μαζεύτηκαν κι άλλες μοναχές. Σε λίγο διάστημα σχηματίστηκε μια ωραία πνευματική κυψέλη.

Το μοναστήρι της Φιλοθέης δεν ήταν σαν τ' άλλα μοναστήρια. Μεσ στο Μοναστήρι, είχε χτίσει Επαγγελματική Σχολή, Σχολείο Ελληνικών Γραμμάτων και άλλα φιλανθρωπικά Ιδρύματα. Οι μοναχές του Μοναστηριού, με επικεφαλής τη Φιλοθέη, διακονούσαν τις διάφορες ανάγκες των ανθρώπων. Μάθαιναν γράμματα στα κορίτσια τού λαού. Φρόντιζαν για τους εγκαταλελειμμένους γέροντες. Περιποιούνταν τους αρρώστους. Μάθαιναν τέχνες και εργόχειρα στις φτωχές κοπέλες. Στέγαζαν τους καταδιωγμένους από τούς Τούρκους. Με μια λέξη, εκδήλωναν τη μεγάλη αρετή της ελεημοσύνης σε όσους κατέφευγαν στο Μοναστήρι τους. Ήταν το καταφύγιο των υποδούλων Αθηναίων.

Όμως οι Τούρκοι μισούσαν την Αγία για το έργο της κι έτσι ένα βράδυ που στο Μοναστήρι είχαν αγρυπνία, όρμησαν πέντε Τούρκοι στο ναό και αφού την άρπαξαν, την έδεσαν σε μια κολώνα και την έδειραν πολύ, την εγκατέλειψαν μισοπεθαμένη κι έφυγαν. Εκεί την βρήκαν οι άλλες μοναχές και την περιέθαλψαν. Στις 19 Φεβρουαρίου 1598 η ψυχή της Αγίας Φιλοθέης πήγε κοντά στον Θεό.

Εμείς παιδιά πώς μπορούμε να μιμηθούμε την Αγία Φιλοθέη;

- Μπορούμε να μοιραστούμε το φαγητό μας με τον συμμαθητή μας που δεν έχει κάτι να φάει.
- Να τον κεράσουμε κάτι χωρίς να περιμένουμε ανταπόδοση.
- Από τα πολλά παιχνίδια που μας έχουν πάρει οι γονείς μας να δώσουμε κάτι στον φίλο ή συμμαθητή μας που δεν έχει.
- Τα ρούχα που στοιβάζονται στις ντουλάπες και δεν τα φορούμε, ας τα προσφέρουμε, διακριτικά και μυστικά, σε μια πολύτεκνη ή σε μια φτωχή οικογένεια, που τα έχει σίγουρα ανάγκη.